

Iktatószám: 839 /2021.

Alkotmánybíróság részére

Budapest
Donáti utca 35-45.
1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 00698 - 0 / 2021
Érkezett:	2021 MARE 29.
Példány:	1
Melléklet:	1 db
Rszl. kód:	3

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése alapján, mint a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] törvényes képviselője ezúton a törvényes határidőn belül a következő

ALKOTMÁNYJOGI PANASZT

terjesztem elő.

I. Indítvány

Tisztelettel kérjük Önöket, hogy vizsgálják felül a távhőszolgáltatóknak értékesített távhő árának, valamint a lakossági felhasználónak és a külön kezelt intézménynek nyújtott távhőszolgáltatás díjának megállapításáról szóló 50/2011. (IX.30.) NFM rendeletnek (továbbiakban: NFM rendelet) a 32/2020. (IX. 30.) ITM rendelettel 2020. október 1. napjától kezdődő hatállyal módosított, „Értékesítői hődíj” elnevezésű 1. számú mellékletének, a [REDACTED] számára értékesítői alapidíjat és értékesítői hődíjat megállapító 83. sorát és az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítsék meg azt.

II. Indoklás

Kérelmünk indoklásaként az alábbiakat adjuk elő:

1.) A támadott jogszabály pontos megjelölése, tényállás rövid ismertetése és a bírói út hiánya

A támadott jogszabály:

[REDACTED]

A távhőszolgáltatóknak értékesített távhő árának, valamint a lakossági felhasználónak és a külön kezelt intézménynek nyújtott távhőszolgáltatás díjának megállapításáról szóló 50/2011. (IX.30.) NFM rendeletnek (továbbiakban: NFM rendelet) a 32/2020. (IX. 30.) ITM rendelettel 2020. október 1. napjától kezdődő hatállyal módosított, „Értékesítői hődíj” elnevezésű 1. számú mellékletének, a [REDAKTOR] számára értékesítői alapidíjat és értékesítői hődíjat megállapító 83. sora.

A tényállás rövid ismertetése:

Az alkotmányjogi panasszal támadott, a [REDAKTOR] számára maximált hatósági termelői hőárat, mint eladási árat meghatározó rendeletet a Magyar Energetikai és Közműszabályozási Hivatal (továbbiakban: a Hivatal) készíti elő a rendelet alkotója számára és tesz javaslatot adott távhőtermelő vonatkozásában az értékesítői alapidíj és az értékesítői hődíj meghatározására távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény szerint.

„57. §

(1) A távhőszolgáltatás csatlakozási díjának megállapítása során az árak megállapításáról szóló törvényt kell alkalmazni.

(2) **A távhőszolgáltatónak értékesített távhő árát, valamint a lakossági felhasználónak és a külön kezelt intézménynek nyújtott távhőszolgáltatás díját a költségekre, árakra, díjakra vonatkozó összehasonlító elemzések felhasználásával, a következő szempontokra is figyelemmel kell meghatározni:**

a) ösztönöznie kell a távhő biztonságos és legkisebb költségű termelését és szolgáltatását, a gazdálkodás hatékonyságának javítását, a kapacitások hatékony igénybevételét, a szolgáltatás minőségének folyamatos javítását, valamint a távhővel való takarékoságot;

b) **figyelembe kell venni a folyamatos termelés és a biztonságos szolgáltatás indokolt költségeit, beleértve a szükséges tartalékkapacitáshoz kapcsolódó költségeket, a távhőtermelő létesítmény bezárásával, elbontásával kapcsolatos környezetvédelmi kötelezettségek teljesítésének indokolt költségeit, valamint a kapcsolt és a megújuló energiaforrással történő energiatermelés kimutatható környezetvédelmi és gazdasági előnyeit;**

57/D.

(1) **A távhőszolgáltatónak értékesített távhő árát, valamint a lakossági felhasználónak és a külön kezelt intézménynek nyújtott távhőszolgáltatás (fűtés és használati melegvíz) díját - mint legmagasabb hatósági árat (a továbbiakban együtt: hatósági ár) -, a hatósági ár szerkezetét és alkalmazási feltételeit a Hivatal javaslatának figyelembevételével a miniszter rendeletben állapítja meg.**

(2) A Hivatal az ármegállapítással, árváltozással és a távhőszolgáltatási támogatással kapcsolatos javaslatát a miniszter részére minden év augusztus 31-ig küldi meg.

(3) A hatósági árat a miniszter a (2) bekezdés szerinti javaslat hiányában is megállapíthatja. Ebben az esetben a miniszter megkeresheti a Hivatalt, hogy 90 napon belül tegye meg javaslatát.”

A Hivatal a 2020. október 1. napjától hatályos, a [REDACTED] számára kötelezően alkalmazandó értékesítői hődíjat és értékesítői alapdíjat úgy javasolta a Miniszternek elfogadni, hogy az nem nyújt fedezetet a folyamatos termelés és biztonságos szolgáltatás indokolt költségeire. A Hivatal az értékesítői alapdíj és hődíj meghatározása során a termelők és így a [REDACTED] számára ismerhetővé nem tett és folyamatosan változó ármegállapítási mechanizmus alapján határozza meg a díjakat. A Hivatal ár előkészítő eljárása, és így a rendeletben meghatározott hatósági ár előkészítése, az érintettek kizárásával, átláthatatlan és előre kiszámíthatatlan, ellenőrizhetetlen módon történik.

Az alkotmányjogi panasszal érintett NFM rendelet veszteséges gazdálkodásba kényszeríti Társaságunkat veszélyeztetve ezzel [REDACTED] Megyei Jogú Város biztonságos és folyamatos távhővel való ellátását.

A támadott rendelkezés a [REDACTED] oly mértékben hátrányosan érinti, amely az Alaptörvényben rögzített jogokat csorbítja.

Az eljárás alapja, a jogorvoslati eljárás hiánya

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor is kezdeményezhető, ha az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.

A jogszabályban meghatározott hatósági ár peres eljárásban nem támadható, nem közigazgatási határozattal kerül meghatározásra, hanem jogszabállyal hirdetik ki azt, így egyetlen lehetőség azzal szemben az alkotmányjogi panasz.

Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján, a 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított **180 napon belül lehet írásban benyújtani az alkotmányjogi panaszt.** Az NFM rendelet 1 számú mellékletét a 32/2020 (IX. 30.) ITM rendelet módosította, mely rendelet a Magyar Közlöny 215. számában jelent meg 2020. szeptember 30-án és 2020. október 1. napján lépett hatályba. Jelen indítvány határidőn belül került benyújtásra.

Az indítványozó érintettségének bemutatása

A [REDACTED] köteles az NFM rendeletben meghatározott értékesítői díjakat és értékesítői díjakat alkalmazni vételárként, maximált hatósági árként 2020. október 1. napjától kezdődően. Ezek a díjak együttesen nem fedezik a [REDACTED] hőtermeléshez szükséges indokolt költségeit, veszteséges termelésre kényszerítik.

A **2020. október 1. napjától alkalmazandó díjak** a [REDACTED] gazdálkodásában 2021. szeptember 30. napjáig számítottan a szükséges, de el nem ismert költségek miatt **186 155 E Ft** (160 431 E Ft el nem ismert személyi jellegű ráfordítás + 25 724 E Ft távhőtermelésre jutó el nem ismert földgáz teljesítmény díj) **veszteséget okoznak.**

A [REDACTED] folyamatosan próbált az ár előkészítőjével egyeztetni költségei elismerése érdekében (bérköltség, amortizáció) de eredményt nem ért el. A [REDACTED] és valamennyi más távhőtermelő abban a helyzetben van, hogy nem ismerheti meg a Hivatal árképzési mechanizmusát, a Hivatal azt hozzáférhetővé nem teszi és a termelők tájékoztatása nélkül folyamatosan és kiszámíthatatlanul változtatja.

A [REDACTED] érintettségét maga a támadott jogszabály igazolja, mert a hivatkozott mellékletben a [REDACTED] név szerint szerepel.

III. Az alkotmányjogi panasz érdemi indoklása, sértett Alaptörvényi rendelkezések

Az alkotmányjogi panasszal érintett NFM rendelet azzal, hogy **veszteséges gazdálkodásra kényszerít** egy vállalkozást, továbbá azzal, hogy a hőár (értékesítői alapidj és hődíj) **megállapítása metodikáját saját belátása szerint, az érintettek számára hozzáférhetetlenül és így az előkészítés érintettek által történő ellenőrzését lehetetlenné téve** alakítja ki sérti az Alaptörvény rendelkezéseit.

III/1.

Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése

„Magyarország független, demokratikus jogállam.”

Az Alaptörvény nem hagy kétséget a **jogállamiság követelményét** illetően. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a jogállamiság alapvető követelménye, hogy a **közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek közt a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető módon, szabályozott korlátok között fejtsék ki a tevékenységüket.** Ez az értelmezés a jogállamiság formai tartalmára vonatkozik, amely arra a hosszú idő óta érvényesülő kívánalomra utal, amely szerint az államnak a jog uralma alatt kell állnia. A

jogállamiság ezen értelmezése két irányú: jelenti egyrészt az államszervezet demokratikus és zavartalan működését, másrészt a szabadságjogok érvényesülését.

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvényt (továbbiakban: Jat.) az országgyűlés a jogállamiság követelményeinek a jogalkotás során történő magas szintű érvényesítése érdekében alkotta. A Jat. előírja, hogy a jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie.

Az NFM rendeletben foglalt termelői hőár (értékesítői alapidj és hődíj) mértékének alapját a Hivatal saját hatáskörében megállapított számítási metodika képezi, annak nincsen jogszabályban lefektetett, megismerhető, kiszámítható módszertana. **A Hivatal a termelők felé nem közölt, azok által nem ellenőrizhető és állandóanváltozó belső módszertan alapján készíti elő az árat a felelős Miniszternek, amely ár jogszabály részévé válik.**

A Jat. a jogalkotás alapvető követelményeit meghatározó 2.§ többek közt kimondja, hogy a jogszabály megalkotásakor biztosítani kell, hogy az megfeleljen a jogalkotás szakmai követelményeinek, valamint megfeleljen az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek.

A Hivatalnak, mint a jogszabály tartalmának előkészítőjének feladata a Jat. alapján a jogszabály szakmai tartalmának kialakítása, és ez a szakmai tartalom nem ütközhet magasabb szintű jogszabállyal és így nem sértheti ezáltal a jogállamiság alapvető követelményét.

Maga a hőár megállapítási metodikája, bár nem része az NFM rendeletnek, mégis annak alapját képezi, így határozott véleményünk, hogy annak eredményeképp beépülő hőár kiszámításának módszertanára is vonatkozik a jogszabályokra vonatkozó megismerhetőségi és egyértelműségi követelmény. **A Hivatal és maga az NFM rendelet így sérti az Alaptörvény B) cikkében foglalt jogállamisági követelményt, hiszen a jogállamiság alapja az, hogy a jogszabályok egyértelműek és mindenki számára megismerhetőek.**

V/2.

Alaptörvény M) cikk

„(1) Magyarország gazdasága az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik.”

(2) Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit.”

A vállalkozás szabadsága hasonló alapjog, mint a munkához vagy a foglalkozás szabad megválasztásához való jog. A vállalkozás szabadsága jogának alapjogi minőségéből tehát az következik, hogy csak akkor és annyiban korlátozható, amikor és amennyiben a korlátozás végső eszközének fennállnak az alkotmányos indokai. A vállalkozás szabadságának joga annyit jelent, hogy az állam ne akadályozza meg, ne tegye lehetetlenné a vállalkozóvá válást, illetve és jelen esetben ez a legfontosabb, **ne hozzon létre jogi lehetetlenülést.**

Az NFM rendelet támadott rendelkezése, a Hivatal számítási metodikája miatt figyelmen kívül hagyja a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] folyamatos termelésének és biztonságos szolgáltatásának alapját képező indokolt költségeit.

A 21/1994. (IV.16.) AB határozat a vállalkozáshoz, való jogot ún. valódi alapjognak tekintette, amely a szabadságjogokhoz hasonló védelemben részesül **az állami beavatkozások és korlátozások ellen**. Ez azt jelenti, hogy a korlátozásnak az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján meg kell felelnie a **szükségességi arányossági tesztnek**.

Az NFM rendeletben jogszabállyá váló a Hivatal által megállapított hóár korlátozza Társaságunk vállalkozáshoz való alapvető jogát és veszteségbe kényszerít minket.

A távhő törvény 18/A§. (2) bekezdése kimondja, hogy az engedélyes, azaz Társaságunk is, köteles olyan számviteli szétválasztási szabályokat kidolgozni és az egyes tevékenységeire olyan elkülönült nyilvántartást vezetni, amely biztosítja az egyes tevékenységek átláthatóságát és diszkriminációmentességét, **kizárja a keresztfinanszírozást** és a versenytorzítást.

Azzal, hogy a Hivatal a távhőtermelés területén veszteségbe hajszolja a [REDACTED] [REDACTED]-t arra kényszerítené ezzel Társaságunkat, hogy a villamosenergia termelés nyereségéből pótolja ki ezt a hiányt, és azért, hogy működésünk ne kerüljön veszélybe, szegjük meg a keresztfinanszírozás tilalmát.

Könyveink a számviteli szétválasztás szabályainak megfelelőek és Társaságunk betartja a keresztfinanszírozási tilalmat. A kapcsolt villamosenergia termelésből származó bevételünkből fejlesztéseket hajtunk végre, mellyel törekszünk jobb össz-telephelyi határfok elérésére, annak érdekében, hogy közelítsük a Hatóság által elvárt, az árképzésnél alkalmazott viszonyítási alap határfokot. Az eredményes működés esetében a [REDACTED] Tulajdonosai semmilye osztalékban vagy egyéb tagi kifizetésben nem részesülnek és banki beruházási hitelkeret szerződésünk alapján nem, vagy nagyon szigorú feltételek mellett, banki engedéllyel lehetne számukra bármilyen kifizetést eszközölni. Ezek alapján egyértelműen megállapítható, hogy Társaságunk felelősen gazdálkodik és a távhőnél keletkező veszteség kizárólag az NFM rendeletben foglaltak miatt realizálódik.

Az NFM rendelet a fentiekre hivatkozással sérti az Alaptörvény M) cikkét, korlátozza a vállalkozás szabadságát és nem biztosítja a tisztességes verseny feltételeit, azáltal hogy veszteséges működésre kényszeríti Társaságunkat a hóár meghatározásával.

Alaptörvény I. cikk (3) bekezdés

„Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

Az Alaptörvény ezen rendelkezése az alapjogok lényeges tartalmának korlátozását tiltja. Az alapvető jog sérelme felmerülésekor **szükségességi arányossági teszt alkalmazására kerül sor**, mely három feltétel teljesülését vizsgálja.

Egyrészt a **szükségességi elemet**, azaz a törvényhozó az alapjog korlátozás eszközéhez csak kényszerítő ok miatt nyúlhat,

másrészt az **alkalmassági elemet**, azaz, hogy az alapjog korlátozás eszköze alkalmas legyen a törvényhozói cél elérésére,

harmadrészt az **arányossági elemet**, azaz a korlátozás súlya arányban legyen az elérni kívánt cél fontosságával.

Az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény (továbbiakban: ár törvény) **preambuluma** kimondja mely az a kormányzati, illetve törvényhozói cél, ami indokolhatja közvetlen beavatkozást az árakban. „Az árak legfőbb szabályozója a piac és a gazdasági verseny. Az árakba való közvetlen kormányzati beavatkozás csak ott indokolt, ahol tisztességtelen piaci magatartás tilalmáról szóló törvényben foglaltak nem elégségesek a káros versenykorlátozás és a gazdasági erőfölénnyel való visszaélés megakadályozása.”

Az ár törvény 8.§ (1) bekezdése kimondja, hogy a legmagasabb árat úgy kell megállapítani, hogy a hatékonyan működő vállalkozó ráfordításaira és működéséhez szükséges nyereségre fedezetet biztosítson, tekintettel az elvonásokra és támogatásokra is.

A gazdaságosság hatékonyság közgazdaságtani szempontból veszteségek kerülését jelenti. Azaz a gazdasági erőforrások olyan felhasználása, amely maximális eredményre vezet az adott erőforrás-mennyiség és technológiai színvonal mellett.

A Távhő törvény 2. §-a kimondja, hogy a távhőszolgáltatást az élet-, az egészség- és a vagyonbiztonság, valamint a környezet és a természet védelmének érvényesülésével **gazdaságosan, a nemzetgazdasági, a felhasználói**, továbbá az energiatakarékossághoz fűződő érdekeknek és a műszaki-biztonsági előírásokban meghatározott követelményeknek megfelelően kell végezni.

A törvényhozói cél egyértelműen a felhasználók pénzügyi érdekeinek védelme, azáltal, hogy azt kívánja a szabályozással elérni, hogy hosszútávon ne emelkedjen a távhő ára.

A jogalkotói jogkorlátozás azonban nem alkalmas eszköz a törvényhozás ezen céljának elérésére. Hosszú távon akárki is válik a távhő termelőjévé, a ráfordításait érvényesíteni kell az árban, mert forrás hiányában nem lesz működtethető a termelés.

Azzal, hogy az NFM rendelet veszteségbe kényszeríti Társaságunkat (az egyéb törvényi rendelkezések keresztfinanszírozási tilalmával együtt), nem hogy **nem védi a felhasználók érdekeit, hanem kifejezetten csorbítja a jövőre tekintettel azokat.** Másrészt a **korlátozást nem alapvető jog védelme indokolta.** Így a NFM rendeletben foglalt alapjog korlátozás nem felel meg a szükségességi-arányossági tesztnek, azaz ellentétes az Alaptörvény I.) cikkével.

Az NFM rendelet figyelmen kívül hagy alapvető nemzetgazdasági érdekeket akkor amikor hátrányosan megkülönbözteti a távhő termelőket a piaci élet többi szereplőitől, mert lehetetlenné teszi a számukra a befektetett tőke, az amortizáció és a bérköltség megtérülését,

ezáltal veszteséges gazdálkodás elviselésére, végső soron a távhőtermelői engedély elvesztésére és új távhőtermelő kijelölésének elviselésére kényszeríti a távhő termelőt és ezen keresztül a tulajdonosokat és a fogyasztókat is. terhet ró egyúttal az államháztartásra.

Alaptörvény 18. cikk

„(3) A Kormány tagja törvényben vagy kormányrendeletben kapott felhatalmazás alapján, feladatkörében eljárva, önállóan vagy más miniszter egyetértésével rendeletet alkot, amely törvénnyel, kormányrendelettel és a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletével nem lehet ellentétes.”

Az NFM rendelet a jogforrási hierarchiában alatta áll az ár törvénynek és a távhőtörvénynek, így azokkal nem lehet ellentétes. A Hivatal a hőár megállapításánál, mely a támadott rendelet részét képezi, álláspontunk szerint nem vette figyelembe a távhőszolgáltatásról szóló törvénynek a termelői ár megállapítására vonatkozó szabályait.

A távhőtörvény 57.§ (2) bekezdése kimondja, hogy a távhőszolgáltatónak értékesített távhő árát, valamint a lakossági felhasználónak és a külön kezelt intézménynek nyújtott távhőszolgáltatás díját a költségekre, árakra, díjakra vonatkozó összehasonlító elemzések felhasználásával, a következő szempontokra is figyelemmel kell meghatározni.

Ösztönöznie kell a távhő biztonságos és legkisebb költségű termelését és szolgáltatását, a gazdálkodás hatékonyságának javítását, a kapacitások hatékony igénybevételét, a szolgáltatás minőségének folyamatos javítását, valamint a távhővel való takarékoskosságot, valamint figyelembe kell venni a folyamatos termelés és a biztonságos szolgáltatás **indokolt költségeit**, beleértve a szükséges tartalékkapacitáshoz kapcsolódó költségeket, a távhőtermelő létesítmény bezárásával, elbontásával kapcsolatos környezetvédelmi kötelezettségek teljesítésének indokolt költségeit, valamint a kapcsolt és a megújuló energiaforrással történő energiatermelés kimutatható környezetvédelmi és gazdasági előnyeit.

A Hivatal a megváltozott termelvény aránnyal próbálja magyarázni azt, hogy bizonyos munkakörökre nincs szükség a távhőtermelésben. Ki kell emelnünk, hogy azon munkavállalókra (elektrikus, kazán és gázmotorgépész, kazánblokk gépész) akiknek bérköltségét a Hivatal nem ismerte el, szükségünk van abban az esetben is, ha Társaságunk nem termelne villamosenergiát. Ezen munkavállalók munkája a távhőtermelés biztonságához elengedhetetlen.

Az említett munkakörök közül kiemelkedően fontosak az elektrikusok, akik alapvetően a távhő szolgáltatás villamos berendezéseinek felügyeletét látják el, villamos kapcsolásokat

végeznek. Erősáramú villamos berendezések felügyeletét, villamos kapcsolásokat szakaszolásokat, feszültség alá helyezéseket, feszültségmentesítéseket végzik el.

A kazánok üzemeltetése során is elektrikusok végzik a villamos kapcsolásokat a diszpécser kérése alapján, jellemzően elzárt villamos kezelőterekben, ahová az üzemviteli munkák elvégzéséhez szabvány szerinti végzettséggel nem rendelkező személy be sem léphet.

Továbbá üzemzavarok alkalmával is az elektrikusok kezelik a problémák villamos részét. Ezen munkákhoz (vezető) elektrikust kell alkalmaznunk 3 műszakban. A Villamosmű Műszaki- Biztonsági Követelményei Szabályzat hatálybalépéséről szóló 8/2011 (III.30.) GM rendelet és az MSZ1585:2016 szabvány együttesen írják elő, hogy egyidőben minimum 3 főnek kell szolgálatot teljesíteni. A biomassa feladóhoz is tartozik 3 db főelosztó, aminek kezelése szintén elektrikusok feladata. A tűzvédelmi-, gázveszély jelző-, és oltórendszereket is az elektrikusok üzemeltetik, melyek főleg a tüzelőanyag-, és a kazánok technológiai miatt létesültek.

Amennyiben ezek a költségek nem kerülnek elismerésre, úgy nem teljesül a Távhő törvény 57.§ (2) bekezdése szerinti előírás, azaz a távhő árának meghatározásakor **a folyamatos termelés és biztonságos szolgáltatás indokolt költségeit** figyelembe kell venni. Azáltal, hogy az NFM rendelet veszteséges gazdálkodásba kényszerít a folyamatos és biztonságos termelés nem biztosítható, említett rendelkezés miatt.

A fentiek alapján megállapítható, hogy az NFM rendelet ütközik a Távhőtörvénnyel, így sérti a jogszabályi hierarchiát, és Alaptörvényellenes.

IV Összegzés

A támadott rendelkezés és a mögötte álló szakmai tartalom több ponton sérti az Alaptörvényt.

Hivatal és maga az NFM rendelet sérti az Alaptörvény B) cikkében foglalt jogállamisági követelményt, mert a jogállamiság alapja az, hogy a jogszabályok egyértelműek és mindenki számára megismerhetőek legyenek.

Sérti az Alaptörvény M) cikkét mivel korlátozza a vállalkozás szabadságát és nem biztosítja a tisztességes verseny feltételeit, azáltal, hogy veszteséges működésre kényszeríti Társaságunkat a hőár meghatározásával.

Nem felel meg az alapjogkorlátozás a szükségességi-arányossági tesztnek, azaz ellentétes az Alaptörvény I.) cikkével.

A rendelet ütközik a Távhőtörvénnyel és így a jogszabályi hierarchiával.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ezúton ismételten kérjük Önöket, hogy a fent felsorolt és részletezett Alaptörvény ellenségre tekintettel, jogkörükben eljárva a demokratikus jogállam, az alkotmányos rend és az Alaptörvényben biztosított jogok védelme, a jogrendszer belső összhangjának megőrzése érdekében semmisítsék meg a távhőszolgáltatóknak értékesített távhő árának, valamint a

lakossági felhasználónak és a külön kezelt intézménynek nyújtott távhőszolgáltatás díjának megállapításáról szóló 50/2011. (IX.30.) NFM rendelet 1. mellékletének 2020. október 1. napjától napjainkig hatályos 83.. sorát!

Melléklelten csatoljuk jogi képviselőnk meghatalmazását.

 2021. március 23.

Tisztelettel:

